

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: I. P.
nar. X
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 9. 2019, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně brojila svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 6. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky žalobkyně podané proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 10. 2019, č. j. X, kterým podle ustanovení § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „ZDP“), zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“), neboť podle posudku neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Brno-venkov ze dne 14. 8. 2019 byla žalobkyně invalidní v I. stupni invalidity. Žalobkyni tak náleží invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

II. Napadené rozhodnutí

3. V řízení o námitkách před žalovanou bylo přezkoumáno prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek. Žalovaná vycházela ze zjištěné diagnózy žalobkyně vyplývající ze zdravotní dokumentace. Podle ní žalobkyně trpí stav po operaci syndromu karpálního tunelu vlevo (2003) a následné reoperaci v roce 2019. Stav se po operaci nepříznivě hojil, byly dokumentovány keloidní změny a neuralgické projevy v levé dlani. Dále byl u žalobkyně diagnostikován syndrom karpálního tunelu také vpravo, migréna, bolestivý syndrom páteřní lehkého stupně (cervikobrachiální syndrom), také stav po kontuzi krční páteře a roztržení hlavy bicepsu vlevo (2011).
4. V námitkovém řízení byl vypracován nový posudek o invaliditě žalobkyně lékařkou žalované ze dne 13. 12. 2019, v němž dospěla lékařka žalované k následujícím zjištěním a posudkovým závěrům. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu C, položce 4e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (postižení obou končetin se středně těžkou poruchou funkce rukou) s poklesem pracovní schopnosti ve výši 40% (střed rozpětí zvolené položky).
5. V posudku lékařka žalované vyložila postižení karpálního syndromu – vlevo (st. p. operaci a reoperaci) a vpravo (stav neléčen) jako středně těžké funkční postižení obou rukou. Žalobkyně při posudkovém jednání nebyla přítomna ani vyšetřena. Doložená zdravotnická dokumentace neprokazuje významnou progresi funkčního postižení, zdravotní stav je dlouhodobě stabilizovaný. V posudkovém hodnocení bylo přihlédnuto ke vzdělání žalobkyně a poslední vykonávané profesi.
6. Podle zdravotní rekomandace obsažené v posudku lékařky žalované zdravotní stav umožňuje výkon přiměřeného zaměstnání při dodržování preventivních opatření (vyloučení fyzicky namáhavé práce, nošení těžkých břemen).
7. Z uvedených důvodů žalovaná námitky zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila jako zákonné a správné.

III. Žaloba a vyjádření žalované

8. V žalobě uvedla žalobkyně proti napadenému rozhodnutí následující námitky. Předně zdůraznila, že zdravotní stav se neustále zhoršuje. Na její levé ruce stále probíhá léčba. Zhoršuje se syndrom karpálního tunelu na pravé ruce, což vyvolává nutnost další operace.

9. Žalobkyně trpí bolestmi a má významně omezenou motoriku na obou rukou. Její levá ruka je omezená i v rameni, kde prodělala rupturu svalu a poškození rotátorové manžety. V posudku v námitkovém řízení nebylo zohledněno, že žalobkyně musela dát výpověď z práce ze zdravotních důvodů.
10. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 19. 2. 2020 odkázala na posudkový materiál shromážděný v případě žalobkyně. Z něho vyplývá, že u ní nejde toho času o invaliditu třetího stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) ZDP, ani se u ní nejedná o invaliditu druhého stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, ale jedná se u ní nadále o invaliditu prvního stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným posudkem o invaliditě určena ve výši 40 %.
11. Žalovaná za tohoto skutkového stavu navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné s tím, že pro přezkum otázky invalidity v soudním řízení navrhla, aby byl vypracován posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Brně (dále jen „PK MPSV“).

IV. Řízení před soudem

12. Krajský soud v průběhu řízení vyžádal **správní spis** žalované a OSSZ Brno-venkov. Z tohoto spisového materiálu vyplývají následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci.
13. Ze správního spisu vyplývá, že u žalobkyně byla shledána invalidita prvního stupně na základě posudku OSSZ Brno-venkov ze dne 28. 8. 2017 (tj. zjišťovacího posudku), kterým byl stanoven I. stupeň invalidity se vznikem ke dni 13. 2. 2017 a poklesem pracovní schopnosti ve výši 40 %.
14. Dále byla podána žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu žalobkyně. V tomto řízení byl vpracován posudek OSSZ Brno-venkov ze dne 14. 8. 2019, v němž byla jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu hodnoceno zdravotní postižení uvedené v kapitoly XIII., odd. C, položky 4e přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Posudek v námitkovém řízení lékařky žalované z námitkového řízení ze dne 13. 12. 2019 vyzněla shodně jak ve vztahu k rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tak i co do hodnocení a určení míry poklesu pracovní schopnosti.
15. Krajský soud nechal v soudním řízení vypracovat též **posudek PK MPSV**, pracoviště v Brně ze dne 23. 6. 2020. Komise byla složena z předsedy komise a dalšího lékaře s odborností neurologie. Z tohoto posudku vyplývá, že komise zasedala ve složení předsedy a odborného neurologa. Žalobkyně byla vyšetřena při jednání komise. Objektivně bylo zjištěno, že nosí ortézu na zápěstí levé horní končetiny, je levák, podpis zvládá bez problémů. Žalobkyně byla posuzována jako hostinská. Další lékařské nálezy při jednání nepředložila. V posudkovém hodnocení PK MPSV uvedla, že žalobkyně má poškozené vedení nervus medianus na levé ruce. Byla operována v roce 2003 v Rakousku, což přineslo zlepšení jejích potíží. Dále absolvovala reoperaci v roce 2019. PK MPSV podrobně popsala na základě lékařských nálezů průběh rehabilitace s tím, že přetrvává bolestivost levé dlaně, ale prsty jsou bez parestesie.

16. PK MPSV určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu shodně s posudkem OSSZ Brno-venkov a posudkem lékaře žalované z námitkového řízení, tzn. podle kapitoly XIII., oddíl C, položka 4 písm. e) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s tím, že pokles pracovní schopnosti určila v míře 40 %. PK MPSV stanovila též pracovní rekomandaci tak, že výkon výdělečné činnosti jen s podstatně menšími nároky a v podstatně menším rozsahu a intenzitě.
17. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 30. 3. 2021 za účasti žalobkyně a zástupkyně žalované. Krajský soud vyložil obsah napadeného rozhodnutí a vyslechl procesní přednesy stran, které odkázaly na obsah žaloby a podané vyjádření. Dále krajský soud konstatoval obsah soudního spisu a správních spisů. Poté byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ze dne 23. 6. 2020. Žalobkyně k obsahu posudku uvedla, že nesouhlasí s tím, že byla posouzena jako hostinská, ačkoliv tuto činnost vykonávala jen krátkou dobu před mnoha lety. Ve svém původním oboru (farmacie) pracovala žalobkyně v roce 2005. Dále nesouhlasila se způsobem provedení vyšetření při jednání komise přítomnými lékaři. Podpis levou rukou sice svede, ale už to není takové, jako dříve. Ztrácí také jemnou motoriku. Po vyjádření žalované krajský soud vyhodnotil tuto námitku jako relevantní, ale nemající nepříznivý vliv na výsledné posudkové hodnocení, neboť činnost hostinskou lze označit jako fyzicky náročnější profesi než farmaceutický laborant. Žalobkyně dále zdůraznila, že nemůže najít práci.
18. Jelikož strany neměly žádné návrhy na provedení dalších důkazů, krajský soud dokazování ukončil. Po vyslechnutí konečných návrhů ve věci krajský soud přerušil jednání za účelem vyhlášení rozsudku ve věci.

V. Posouzení věci krajským soudem

19. Žaloba **není důvodná**.
20. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
21. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení

správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

22. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i pořízením tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, čj. 6 Ads 12/2013-22, přístupný na www.nssoud.cz). Rozhoduje-li pak žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na základě kterých mu byla dávka přiznána (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, čj. 4 Ads 14/2009-37, přístupný na www.nssoud.cz).
23. Krajský soud vyhodnotil žalobní námitky ve světle citované právní úpravy a vycházel přitom ze skutkového stavu zjištěného v řízení před žalovanou a doplněného na základě dokazování před krajským soudem posudkem PK MPSV ze dne 23. 6. 2020.
24. Podle názoru krajského soudu posudek PK MPSV obsahuje veškeré formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Žalobkyně byla vyšetřena při jednání PK MPSV přítomnými lékaři a mezi podklady posudku byly zařazeny všechny relevantní lékařské zprávy. Navíc žalobkyně v soudním řízení již další lékařské nálezy nepředložila. Proto má krajský soud za to, že předmětný posudek je úplný jak z hlediska vyhodnocení všech relevantních zdravotních postižení žalobkyně, tak i z hlediska zdravotní dokumentace, která byla hodnocena.
25. Ohledně přesvědčivosti posudku krajský soud v první řadě posudkové hodnocení i závěr o I. stupni invalidity je zcela ve shodě s předcházejícími posudky OSSZ Brno-venkov i lékařky žalované v námitkovém řízení. Krajský soud nemá o těchto závěrech žádné pochybnosti, neboť jsou úplné a přesvědčivé. Hodnocení PK MPSV se zakládá na podrobném shrnutí lékařských nálezů. Co se týká namítaného zranění hlavy bicepsu na levé ruce, toto postižení bylo v posudku PK MPSV

hodnoceno, týká se stejně jako pooperační stav levé horní končetiny (ruptura hlavy bicepsu, poškození rotátorové manžety). Relevantní lékařské zprávy, na něž se PK MPSV odvolává ve svém posudku, k touto zdravotnímu postižení uvádějí, že tento stav byl kompenzovaný. Bolestivost ramene, kterou žalobkyně uvádí, je jistě pochopitelná, ale sama o sobě nemá posudkový korelát.

26. Vzhledem k uvedenému považuje krajský soud skutkový stav zjištěný ve správním řízení před žalovanou za řádně zjištěný. Z toho vyplývá, že ani v soudním řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně byla ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve druhém stupni invalidity, jak tvrdí. Žalovaná proto rozhodla o její žádosti o zvýšení invalidního důchodu věcně správně a v souladu se zákonem.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

27. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako nedůvodnou, a proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
28. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok II. tohoto rozsudku).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. března 2021

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.